

„Ти подавашъ ржка на всички, които Те призоваватъ и Ти се молятъ. Вървамъ, че Ти имашъ много по-голѣмо състрадание и милость къмъ всички земни същества, отколкото всѣка майка къмъ собственитѣ си дѣца“.

И ето изединъ пжтъ на сърдцето ѝ станало по-леко. Ней ѝ се сторило, че зачува гласъ. Изпълнена съ умиление и радостъ, тя взела на ржцѣ току що заспалото малко дѣтенце и здраво го притиснала о гжрдитѣ си. По-голѣмото мсмиченце пкъ застанало до нея на колѣнѣ, и тъй тѣ продължили да се молятъ. Очитѣ на майката се примрѣжили и тя видѣла образъ на ангелъ да стои прѣдъ нея и да ѝ говори:

„Утѣши се, бѣдна майко, Богъ нѣма да те изостави. За всички твои страдания утрѣ ще настане край“.

Изпълнена съ утѣха, майката си легнала успокоена на бѣдното легло до своитѣ дѣца.

На утринъта една богато облѣчена дама се явила и я запитала да ли не би се съгласила да постжпи у нея като служанка заедно съ дѣцата. Весело климнала съ глава бѣдната майка и я послѣдвала. Така настжпилъ край на страданията за тая нещастна жена.

X

XXX

X

